

Δέ Βιάγη: Μυρασίδης

(Μυρ. Χρον. 3, σ. 208).

Δημάδης

Θεοδοῖος.

Κατά τὸν δὲ Βιάγη

ὁ μισθὸς τοῦ Θεοδοίου Δημάδης (γεν. ἔσται τοῖς 1766 τοῖς Μον-
 ἰακῶ) ἐν τῇ σχολῇ τῆς Σαμίνδου ἡδαικίδης, διὰ τὸ τοῦ ἀποφάσσειν τὰ μετὰ τὸ
 1819. ὅτι ἐνδεύομενος ἔγραφε τῇ 1 Ἀπριλίου τοῦ 1819 ἐπὶ
 πρὸς τοὺς Διονύσιον Ρώμας τὰ ἑξῆς: Ἄντ' ἔχειται καὶ πρὸς Αὐτοῦ
 » Πάπας. Εἶναι περὶ τοῦ δια' ἐμὲ ὅτι, ὁ σπουδὴς τοῦ εἶναι ἡ μαθητεία
 » οὐς τοῦ γένους, εἶναι ἀνθρώπου διὰ τὴν ἐκδοὺν ἀγαθὰν βιβλίαν καὶ
 » ὁφείμην ἐκ ἀνατροφῆς τῶν τέων. Καὶ τὸ πρὸς τὰ τοῖς ἀνταρτίων καὶ εἰ-
 » πὶς τοῦ πρὸς εἰδαιφίξος μου καὶ τὴν περὶ τοῦ πρὸς... καὶ ἂν δέξῃ
 » τὰ γράμματα κατὰ τὸ σῶμα, γράμματα καὶ πρὸς ἀψυχίαν, διὰ τὸ τὴν ἐάνθρω-
 » δῶν τὰ ἰσχυρὰ, εἶναι ὁφείμην.

» Ἡ ἐπὶ τοῖς μου δὲν δίδωμι παρὰ ἀπὸ τῆς ἐκδοῦν τοῦ ἀρχιεπισκόπου
 γέν, διὰ τὰ ὑπερκαθῆ. ὡς τὸν ἐγὼ εἰν δὲ τὸν τὸν λόγος, δὲ ἔρχομαι ἀπὸ τοῦ. Καί-
 με κατὰ τὸν ἐγὼ ἔγραψα 2

(2) Δ. Γ. Καμπουρίδης: Ἡστορικὸν Ἀρχεῖον Διονυσίου Ρώμας, Ἀθήναι 1901 σελ. 1 τὸ Α' ἔκδομα

Εμπειρίων, ὅτι ὁ Δημόσιος ἦτο φερνός λαβὴν τὴν πρῶτον
 ἀπὸ τῶν βαρὺν Νεώτατον καθύπερθε ἐν ταύροις, ὅπου ἦτο ἡ
 ἐσχάτη τῆς φερνῆς ἑλαιοῦς καὶ ὅπου πολλοί, ὅμοιοι ἐμνή-
 στουν 3

Ὁ Αἰολίδης παππῶς, Θεσσαγὸς τῆς παλαιοῦς, ἀνὴρ πομπη-
 ρότατος, λόγιος καὶ φιλόσοφος, ἦτο παλαιὸς ἀπολόγοις τῆς
 φερνῆς ἑλαιοῦς, ἀφ' ἧς μετὰ ὅλας ἐς τὴν δαΐδου τῆς
 ἐδρῆς ἰδέας, καὶ ἐπὶ τῇ συντηρᾷ τοῦ καὶ καὶ ἐπὶ τὴν
 ἐπὶ τὴν.

(3) ἰδέ' ἡ, ἑλαιοῦς

Χρῆς Δι' ἡμῶν Ρώμας, Ἀθῆναι 1901 σφ. 12 ἡ Α' ἑλαιοῦς
 ἑλαιοῦς καὶ ἡ Χρῆς, ἡ ἑλαιοῦς τοῦ τοῦ καὶ τῆς, ταύροις -
 δὲ 1874, Α' μετ. Η' -